

vonnis

RECHTBANK LIMBURG

Burgerlijk recht

Zittingsplaats Maastricht

Zaaknummer: 8495940 CV EXPL 20-2002

Vonnis van de kantonrechter van 3 maart 2021

in de zaak van

[eiseres], handelend in haar hoedanigheid van wettelijke erfgenaam van [contractant],
wonend te [woonplaats] (Duitsland),
eiseres in conventie, verweerster in reconventie, gedaagde in het incident,
gemachtigde J. Terpstra,

tegen

1. de naamloze vennootschap **AEGON BANK N.V.**, voorheen **SPAARBELEG**, statutair gevestigd te 's-Gravenhage en kantoorhoudende aan de Thomas Malthusstraat 1-3 te Amsterdam,
gedaagde in de hoofdzaak, eiseres in het incident,
gemachtigde mr. DH. Huizer,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **FINALIM B.V.**, statutair gevestigd aan de Prof. Dumontstraat 35, 6419 BR Heerlen,
gedaagde in conventie, eiseres in reconventie, eiseres in het incident,
gemachtigde mr. M.A. Oberendorff-Ploemen.

Partijen zullen hierna [eiseres], Aegon en Finalim genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het vonnis van 18 november 2020
 - de akte van Aegon
 - de akte van Finalim

- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De verdere beoordeling

in het incident

- 2.1 Bij voormeld vonnis zijn Aegon en Finalim in de gelegenheid gesteld zich bij akte uit te laten over hetgeen in r.o. 4.7 van dat vonnis is overwogen.

2.2 [eiseres] heeft weliswaar haar vordering beperkt tot € 25.000,00 maar heeft geen afstand gedaan van het meerdere boven € 25.000,00. De kantonrechter ziet zich daarom genoodzaakt zich onbevoegd te verklaren en de zaak te verwijzen naar een kamer voor andere zaken dan kantonzaken.

2.3 De kantonrechter zal de zaak jegens Finalim dan ook ingevolge artikel 71 Rv in de stand waarin deze zich thans bevindt verwijzen naar de kamer voor andere zaken dan kantonzaken van deze rechtbank. De zaak jegens Aegon zal, gelet op hetgeen in r.o. 4.1. van voormeld vonnis en hiervoor is overwogen in de stand waarin deze zich thans bevindt worden verwezen naar de kamer voor andere zaken dan kantonzaken van de rechtbank Amsterdam.

2.4 De kantonrechter wijst er volledigheidshalve op dat partijen zich na verwijzing dienen te laten vertegenwoordigen door een advocaat. Tevens is [eiseres] na verwijzing een verhoogd griffierecht verschuldigd. Ook zijn Finalim en Aegon na verwijzing griffierecht verschuldigd.

3. De beslissing

De kantonrechter:

in het incident

- 3.1 verklaart zich onbevoegd om van de vorderingen kennis te nemen,
- 3.2 verwijst de zaak jegens Aegon, in de stand waarin deze zich bevindt, naar de kamer voor andere zaken dan kantonzaken van de rechtbank Amsterdam,
- 3.3 verwijst de zaak jegens Finalim, in de stand waarin deze zich bevindt, naar de kamer voor andere zaken dan kantonzaken van de rechtbank Limburg, locatie Maastricht,
- 3.4 deelt partijen mede dat zij in het vervolg van deze procedure alleen kunnen procederen bij advocaat,
- 3.5 wijst partijen erop dat de kamer voor andere zaken dan kantonzaken zal beslissen over de proceskosten in deze procedure, waaronder het door de kantonrechter berekende griffierecht van € 499,00 voor [eiseres],
- 3.6 wijst [eiseres] erop dat na verwijzing een verhoogd griffierecht verschuldigd is, dat deze verhoging kan worden afgeleid uit de meest recente griffierechttabellen op www.rechtspraak.nl
- 3.7 wijst Aegon en Finalim erop dat na verwijzing griffierecht verschuldigd is, dat dit griffierecht kan worden afgeleid uit de meest recente griffierechttabellen op www.rechtspraak.nl

in de hoofdzaak

- 3.8 houdt iedere verdere beslissing aan

vonnis

RECHTBANK LIMBURG

Burgerlijk recht

Zittingsplaats Maastricht

Zaaknummer: 8495940 CV EXPL 20-2002

Vonnis van de kantonrechter van 18 november 2020

in de zaak van

[eiseres], handelend in haar hoedanigheid van wettelijke erfgenaam van [contractant],
wonend te [woonplaats] (Duitsland),
eiseres in conventie, verweerster in reconventie, gedaagde in het incident,
gemachtigde J. Terpstra,

tegen

4. de naamloze vennootschap **AEGON BANK N.V.**, voorheen **SPAARBELEG**, statutair gevestigd te 's-Gravenhage en kantoorhoudende aan de Thomas Malthusstraat 1-3 te Amsterdam,
gedaagde in de hoofdzaak, eiseres in het incident,
gemachtigde mr. DH. Huizer,

5. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **FINALIM B.V.**, statutair gevestigd aan de Prof. Dumontstraat 35, 6419 BR Heerlen,
gedaagde in conventie, eiseres in reconventie, eiseres in het incident,
gemachtigde mr. M.A. Oberendorff-PIOemen.

Partijen zullen hierna [eiseres], Aegon en Finalim genoemd worden.

3. De procedure

3.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding
- de conclusie van antwoord, alsmede incidentele conclusie houdende de exceptie van onbevoegdheid van Aegon
- de conclusie van antwoord in conventie, tevens eis in reconventie, alsmede incidentele conclusie houdende de exceptie van onbevoegdheid van Finalim
- de conclusie van antwoord in het incident.

3.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

4. De feiten

5.1 De heer [contractant] is op 12 september 2015 overleden. [eiseres], dochter en enige erfgename van wijlen de heer [contractant], heeft de nalatenschap zuiver aanvaard (productie I bij exploit van dagvaarding).

5.2 Tussen Aegon en wijlen [contractant] is na tussenkomst van Finalim een overeenkomst tot stand gekomen onder de benaming "SprintPlan" (hierna: de overeenkomst). De ingangsdatum van de overeenkomst is 3 april 2000 en de einddatum is 31 maart 2005 (productie 3 bij exploitatie van dagvaarding).

5.3 Op de overeenkomst zijn de "Algemene Voorwaarden Spaarbeleg SprintPlan" (hierna: algemene voorwaarden) van toepassing (productie 2 bij conclusie van antwoord tevens houdende incidentele conclusie van onbevoegdheid van Aegon).

6. Het geschil

in de hoofdzaak

6.1 [eiseres] vordert in conventie dat - voor zover mogelijk bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad -:

- I. voor recht verklaard wordt dat Aegon in strijd met artikel 41 NR 1999 heeft gehandeld;
- II. Aegon en Finalim veroordeeld worden tot betaling aan [eiseres] van € 13.068,96 (100% van de maandelijkse rentebetalingen), vermeerderd met € 12.346,98 (peildatum 1 april 2020) aan wettelijke rente over de door wijlen [contractant] gedane betalingen vanaf 1 januari 2001 tot de dag van de uitvoering van het vonnis (conform de wettelijke samengestelde rente consumententransacties);
- III. Aegon en Finalim veroordeeld worden in de juridische kosten;
- IV. Aegon en Finalim veroordeeld worden tot betaling van de kosten van de procedure en nakosten.

6.2 Aegon en Finalim hebben (afzonderlijk) verweer gevoerd.

6.3 Finalim vordert in reconventie veroordeling van [eiseres] in de daadwerkelijke advocaatkosten van Finalim en tot betaling van de proceskosten en nakosten, vermeerderd met de wettelijke rente.

in het incident

6.4 Aegon en Finalim hebben zich ieder afzonderlijk bij incidentele conclusie op het standpunt gesteld dat de vordering van [eiseres] de competentiegrens van € 25.000,- overstijgt, zodat de kantonrechter niet bevoegd is van het geschil kennis te nemen en de vordering verwezen dient te worden naar de rechtbank. Volgens Aegon is de rechtbank Limburg, gelet op het bepaalde in artikel 99 Rv, ook relatief onbevoegd om van onderhavig geschil kennis te nemen, aangezien zij in Amsterdam gevestigd is.

7. De beoordeling

in het incident

4.1. De kantonrechter overweegt ten aanzien van haar relatieve bevoegdheid als volgt. Op basis van de hoofdregel van artikel 99 Rv zou wat betreft de vorderingen tegen Aegon de kantonrechter van de rechtbank te Amsterdam bevoegd zijn. [eiseres] beroept zich op alternatieve bevoegdheid die zou volgen uit een aantal andere bepalingen van Rv. De kantonrechter is van oordeel dat hier evenmin sprake is van een geval op basis waarvan de kantonrechter (mede) bevoegd zou zijn.

Artikel 101 Rv schept een alternatieve bevoegdheid voor de woonplaats van de consument die als eiser optreedt. Deze situatie doet zich hier echter niet voor, nu het niet de consument is die als eiser optreedt doch diens erfgename. [eiseres] beroept zich overigens ook niet op dit artikel.

Artikel 102 Rv scheidt een alternatieve bevoegdheid, in die zin dat in zaken betreffende verbintenissen uit onrechtmatige daad, mede bevoegd is de rechter van de plaats waar het schade brengende feit zich heeft voorgedaan. Uit rechtspraak volgt dat dat zowel de plaats is waar de schadeveroorzakende gebeurtenis zich heeft afgespeeld als de plaats waar de schade is ingetreden. [eiseres] heeft echter niet gesteld wáár het pretens schadeveroorzakende feit zich heeft voorgedaan of wáár de pretense schade is ingetreden. Een alternatieve bevoegdheid op dit punt is daarmee onvoldoende onderbouwd.

Artikel 104 lid 1 Rv scheidt vervolgens een alternatieve bevoegdheid; in zaken betreffende nalatenschappen is naast de rechter van de woonplaats van de gedaagde ook de rechter van de laatste woonplaats van de overledene bevoegd. Beoordeeld dient te worden of de hoofdzaak kan worden gekwalificeerd als een zaak betreffende een nalatenschap, zoals bedoeld in artikel 104 lid 1 Rv. De kantonrechter beantwoordt deze vraag ontkennend.

Artikel 104 Rv kent twee leden, waarvan het eerste lid spreekt over rechtsvorderingen "betreffende de nalatenschap" en het tweede lid uitdrukkelijk spreekt over schuldvorderingen *ten laste* van de overledene. Het tweede lid is nadrukkelijk opgenomen, zo blijkt uit de parlementaire geschiedenis, omdat men kan twisten over de vraag of dit zaken betreffende nalatenschappen zijn (Parl. Gesch. Herz. Rv, p. 268). Over de spiegelbeeld-vordering (een vordering ván de overledene) kan evenzeer worden getwist of dit een zaak betreffende de nalatenschap is, terwijl daarvoor geen uitdrukkelijke alternatieve bevoegdheid is geregeld.

Conclusie uit het voorgaande is dat bij gebreke van een alternatieve bevoegdheidsregeling artikel 99 Rv geldt, zodat ten aanzien van de vorderingen jegens Aegon de kantonrechter niet bevoegd is.

Echter: uit artikel 107 Rv volgt dat als er in een procedure meerdere gedaagden zijn (zoals in de onderhavige) en de rechter ten aanzien van één van de gedaagden bevoegd is, deze rechter ook bevoegd is ten aanzien van de andere gedaagden. Vereist is wel dat tussen de vorderingen tegen de verschillende gedaagden een zodanige samenhang bestaat, dat redenen van doelmatigheid een gezamenlijke behandeling rechtvaardigen.

Naar het oordeel van de kantonrechter is hiervan echter geen sprake. Niet enkel zijn niet alle vorderingen jegens beide gedaagden geformuleerd, maar er zijn ook twee gedaagden die verschillende rollen hebben gehad en daarmee ook verschillend beoordeeld kunnen worden in het kader van de aansprakelijkheidsvraag alsmede de schadevergoedingsvraag. Er is daarmee onvoldoende samenhang.

Conclusie blijft daarmee dat de zaak, voor wat betreft Aegon, verwezen dient te worden naar Amsterdam.

4.2. Finalim en Aegon hebben zich voorts op het standpunt gesteld dat deze zaak niet tot de bevoegdheid van de kantonrechter maar van de rechtbank behoort. Volgens het bepaalde in de leden sub a t/m sub d van artikel 93 Rv worden - kort weergegeven en voorzover hier relevant - door de kantonrechter behandeld en beslist: zaken betreffende vorderingen met een beloop van ten hoogste € 25.000,00, tenzij de rechtstitel dat bedrag te boven gaat en die rechtstitel wordt betwist; zaken betreffende vorderingen van onbepaalde waarde, indien er duidelijke aanwijzingen bestaan dat de vordering geen hogere waarde vertegenwoordigt dan € 25.000,00; zaken betreffende een huurkoopovereenkomst; andere zaken ten aanzien waarvan de wet dit bepaalt.

4.3. Ten aanzien van de absolute bevoegdheid overweegt de kantonrechter als volgt. [eiseres] heeft aan haar vordering ten grondslag gelegd dat tussen Aegon en wijlen [eiseres] een huurkoopovereenkomst heeft bestaan. Door Aegon is betwist dat de overeenkomst tussen wijlen [eiseres] en haar moet worden aangemerkt als een huurkoopovereenkomst.

4.4. De kantonrechter is van oordeel dat de overeenkomst die onderwerp van geschil is niet aangemerkt kan worden als een huurkoopovereenkomst in de zin van artikel 7a: 1576h BW op grond waarvan de kantonrechter gelet op artikel 93 onder c Rv bevoegd zou zijn de zaak te behandelen en te beslissen. Daartoe wordt als volgt overwogen.

4.5. Uit artikel 7a: 1576 lid 5 BW vloeit voort dat titel 5a van boek 7a BW, welke titel primair handelt over koop op afbetalingen -huurkoop Van zaken, van overeenkomstige toepassing is op vermogensrechten. Dit brengt mee dat effecten, die als vermogensrechten zijn aan te merken, onderwerp kunnen zijn van koop op afbetaling en huurkoop in de zin van die titel.

4.6. Voor het voldoen aan de wettelijke omschrijving van huurkoop is echter ook vereist dat sprake is van aflevering en eigendomsoverdracht, door vervulling van een opschortende voorwaarde van algehele betaling. De onderhavige overeenkomst voorziet echter niet in aflevering en eigendomsoverdracht van de effecten van Aegon aan wijlen [eiseres]. Uit (onder meer) artikel 5.1 van de algemene voorwaarden blijkt dat de effecten op naam van Stichting Aegon BeleggingsGiro worden gesteld, en dus niet op naam van wijlen [eiseres]. Ook vermelden de algemene voorwaarden in artikel 9.1 expliciet dat de participaties niet worden uitgeleverd aan de deelnemer, in casu wijlen [eiseres].

4.7. Op grond van artikel 93, aanhef en onder sub a en b Rv worden vorderingen met een beloop dan wel waarde van ten hoogste € 25.000,00 behandeld en beslist door de kantonrechter. Bij dagvaarding is een bedrag gevorderd dat € 25.000,-- overstijgt. Bij de conclusie van antwoord in het incident heeft [eiseres] subsidiair, voor zover artikel 93 sub c Rv niet van toepassing is, haar vordering beperkt tot € 25.000,--. Gezien de stand van de procedure hebben Aegon en Finalim daarop nog niet kunnen reageren, zodat zij in de gelegenheid zullen worden gesteld dit alsnog bij akte te doen.

in het incident en in de hoofdzaak.

4.8. De kantonrechter houdt in afwachting van de te nemen aktes iedere verdere beslissing in het incident en in de hoofdzaak aan.

8. De beslissing

De kantonrechter:

in het incident

bepaalt dat Aegon en Finalim in de gelegenheid worden gesteld zich bij akte uit te laten over hetgeen in r.o. 4.7. is overwogen,

verwijst de zaak daartoe naar de rol van 16 december 2020, in het incident en in de hoofdzaak houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. A.H.M.J.F. Piette en in het openbaar uitgesproken
Ap/CJ